

Sygn. akt VIII U 1271/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2014 r. w Gliwicach

sprawy S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 28 kwietnia 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 21 kwietnia 2014 r.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1271/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.04.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu S. W. (W.) prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.] w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. [Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.], ponieważ nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, a jedynie 14 lat, 11 miesięcy i 11 dni takiej pracy.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wyjaśniono, że organ rentowy nie zaliczył skarżącemu okresów zatrudnienia okresu zatrudnienia od 13.10.1972 r. do 2.04.1973 r. w (...) Spółdzielni Pracy (...) w M. oraz od 3.04.1973 r. do 15.03.1974 r. w b. (...) w M. na stanowisku kierowcy ciągnika z powodu braku świadectwa potwierdzającego wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wystawionego przez zakład pracy.

Dalej wskazano, że obliczając staż pracy ubezpieczonego wykonywanej w warunkach szczególnych nie uwzględniono również okresów od 15.11.1991 r. do 30.11.1991 r. oraz od 1.12.1992 r. do 15.02.1993 r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa Mieszkaniowego (...), z uwagi na brak odpisu karty zasiłkowej.

Od w/w decyzji odwołanie wniósł ubezpieczony żądając jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do żadanego świadczenia. Odwołujący w szczególności zakwestionował błędne przyjęcie przez ZUS, że skarżący nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych w okresach: od 13.10.1972 r. do 2.04.1973 r. oraz w okresie od 3.04.1973 r. do 15.03.1974 r. na stanowisku wymienionym w wykazie A, dziale VIII pkt 3, tj. w charakterze kierowcy ciągnika.

Odpowiadając na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący urodził się w dniu (...) Ubezpieczony legitymuje się ponad 25-letnim stażem okresów składkowych i nieskładkowych. Skarżący nie jest członkiem OFE.

Od 13.10.1972 r. do 2.04.1973 r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Spółdzielni Pracy (...) w M.. W tym okresie odwołujący pracował w charakterze kierowcy ciągnika. Do zakresu jego obowiązków należał przewóz ciągnikiem materiałów takich jak m.in. drewno oraz okleiny znajdujących się w tartaku, co wykonywał codziennie w pełnym wymiarze czasu pracy/przez osiem godzin/.

Od 3.04.1973 r. do 15.03.1974 r. ubezpieczony pracował w b. (...) w M., a następnie (...) w R. Zakładzie Handlu w M. na stanowisku kierowcy ciągnika w pełnym wymiarze czasu pracy. Wówczas praca odwołującego polegała na przewożeniu mieszanek pasz, które transportował ciągnikiem. W/w czynności skarżący wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy.

W dokumentach wydanych w trakcie zatrudnienia ubezpieczonego takich jak: skierowanie do pracy, karta obiegowa zmian w stosunku pracy, w której określono wynagrodzenie odwołującego/5,7 zł na godzinę/, skierowanie na badanie lekarskie służące stwierdzeniu zdolności do pracy, a także w zaświadczeniu z przeszkolenia wstępnego z zakresu bhp przeprowadzonego w dniach 2-3 maja 1973 r. zaznaczono, że ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku kierowcy ciągnika.

[dowody: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego oraz zeznania]

Sąd uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za spójny i kompletny, a przez to mogący stanowić podstawę prawdziwych ustaleń w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [t., Dz. U. z 2013 r., poz 1440 ze zm.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po dniu 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat w przypadku mężczyzny,
- udokumentował do dnia 31.12.1998 r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze [Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz.43 ze zm.],

- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Z kolei zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Jedyną okolicznością sporną w niniejszej sprawie pozostawał fakt posiadania przez ubezpieczonego 15-letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony udowodnił wymagany 15 - letni staż pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. W szczególności za zasadne uznano twierdzenia skarżącego, iż w okresach spornych, tj. okresie od 13.10.1972 r. do 2.04.1973 r. oraz w okresie od 3.04.1973 r. do 15.03.1974 r. wykonywał on pracę w warunkach szczególnych, co przy już uwzględnionym przez ZUS okresie 14 lat, 11 miesięcy i 11 dni takiej pracy, pozwala stwierdzić, że ostatecznie spełnił on wszystkie przesłanki warunkujące przyznanie emerytury w obniżonym wieku.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace są wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.), zawierającym wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego. W dziale VIII wykazu A, pod poz. 3 wymieniono prace kierowców ciągników.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego ubezpieczony w spornych okresach zatrudnienia, tj. 13.10.1972 r. do 2.04.1973 r. będąc zatrudnionym w (...) Spółdzielni Pracy (...) w M. oraz od 3.04.1973 r. do 15.03.1974 r. w b. (...) w M., a następnie (...) w R. Zakładzie Handlu w M. transportował ciągnikiem najpierw drewno i okleiny, a w późniejszym okresie mieszanki pasz, w pełnym wymiarze czasu pracy. Mając na uwadze powyższe okoliczności, jak również fakt, że praca wykonywana w związku z zatrudnieniem skarżącego w okresach spornych została wymieniona we właściwym wykazie, tj. wykazie A, dziale VIII, poz. 3, zasadnym jest stwierdzenie, że odwołujący wykonywał pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu powołanego wcześniej rozporządzenia Rady Ministrów z 1983 r.

Bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że ubezpieczony nie posiadał właściwego świadectwa pracy w szczególnych warunkach za sporne okresy zatrudnienia. Powyższa okoliczność została bowiem wykazana w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem, nie obowiązują ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego [por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283].

W końcu Sąd uznał za zbędne powoływanie zawnioskowanych przez skarżącego świadków, poprzestając na wiarygodnych zeznaniach ubezpieczonego, a także dokumentacji zawartej w aktach osobowych w których jednoznacznie wynika, że odwołujący nie pracował na innym stanowisku, aniżeli deklarowane, tj. na stanowisku kierowcy ciągnika.

W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 21.04.2014r.

SSO Grażyna Łazowska